

De dood is ook een doorgang tot het eeuwige leven — het Paradijs wordt betreden, de troon Gods wordt aanschouwd, de gemeenschap met den volzaligen God wordt genoten.

„Heden zult gij met Mij *in het Paradijs* zijn!” Maar wie zal die heerlijkheid en zaligheid beschrijven? Zoo vlug is geen geest, zoo welbespraakt geen tong.

Paulus is eenmaal opgetrokken geweest in het Paradijs (II Cor. 12 : 4) en heeft toen gehoord onuitsprekelijke woorden, die het een mensch niet geoorloofd is te spreken.

III.

DE OPSTANDING DER DOODEN.

Die ons vernederd lichaam veranderen zal,
opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn
heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor
Hij ook alle dingen Zich Zelfen kan onder-
werpen.

FILIPP. 3 : 21.

De heerlijkmaking, die aan de uitverkorenen naar den Raad des Heils is toegezegd, wordt in twee onderscheidene stadiën aan Gods Bondsvolk geschonken. De ziel geniet van stonde aan, na het verscheiden van deze aarde, de heerlijke zaligheid in het Paradijs daarboven, maar zij wacht toch met heilig verlangen naar het oogeblik, dat het lichaam eveneens in die genade zal deelen, na de opstanding uit de dooden.

De opstanding der dooden gaat aan de heerlijkmaking zelve vooraf, zooals de aard der zaak het trouwens medebrengt, en Gods Woord bovendien het ons leert. Laat ons voor ditmaal bij de opstanding des vleesches ietwat nader stilstaan.